

Opa Pieter tuinman

Op dinsdagmorgen is het altijd een klein feestje voor sommige peuters van de Vrije Speelklas aan de Abbenbroekweg in Duttendel. Dan komt opa tuinman. Dat betekent buitenspelen, kijken wat opa vandaag weer in petto heeft. Opa tuinman is Pieter van der Schot, voormalig tuinman van Rudolf Steiner Zorg. Pieter komt hier iedere dinsdag om de tuin te onderhouden en te zien wat hij met de peuters kan doen. Per 1 juli jl. mochten de peuters voor het eerst na de coronatijd weer naar de speelklas, wat een feest.

Ik ben nieuwsgierig en loop graag een uurtje mee met tuinman Pieter. De Rudolf Steiner-filosofie is mij niet met de paplepel ingegoten, dus ik ben geheel 'blank' op dat gebied.

Compost

Pieter opent het hek van een afgesloten deel van de tuin van de Vrije School. We komen meteen terecht in het 'heiligste der heiligen'. Wat moet ik me daar bij voorstellen!! De composthoop, het begin van alles. Pieter verzamelt blaadjes met de kleintjes, ze worden geladen in de kleine kruiwagentjes en gebracht naar de hoop. Omdat het natuurlijk leuk is om op de composthoop te gaan staan en springen, is het hek op slot. De compost is gebruikt voor een deel van de tuin. Daar gaat Pieter op zijn kniën, wie wil mag lekker met opa tuinman meewerken. Onkruid weghalen (alhoewel, in de Steiner-filosofie bestaat geen onkruid). Dat dat bij de peuters soms een mooi bloempje is, kan gebeuren. De bedoeling is dat de kinderen bezig zijn. Het fijnste is dat als je het samen kan doen. Er was eens een tijd – hoe lang is dat al weer geleden – dat de juffies nog wel eens een sigaretje rookten op een bankje buiten en wat kletsten. Kennelijk vonden de kinderen dat niet zo leuk, ze gingen zich vervelen. Juffies moeten ook meewerken, dat is het fijnst, aldus Pieter.

Kippen

Vandaag haalt hij ook dode bloemen uit de tuintjes, het zijn er heel wat. Twee peuters

volgen hem op de voet want hun emmertje wordt gevuld met alles wat Pieter afknijpt en dat gaat naar de kippen. Wat een mooie kippen, die voldoen echt aan de fantasie van een peuter! Bolle ronde beestjes met heel veel veren en kleuren. Ze gaan meteen pikken in de dode bloemen die nog lekkerder lijken dan de appelschillen die er ook al liggen. Dan wordt het tijd voor een rustpauze. Cakejes eten aan tafel en een verjaardagslied zingen, het ziet er zo harmonieus uit.

Een meisje in het roze hangt aan Pieters broek, ze zijn uitgebreid in gesprek. Ze heeft een boel te vertellen, de anderen zijn allang weer elders.

Pieter vindt dit wel het fijnste moment van de week, wat een weelde om zo onbekommerd te kunnen werken en te laten zien hoe je een bloempje plukt, een snoeischaar gebruikt. Al vindt vandaag alleen een jongetje dat laatste interessant.

Ik kijk mijn ogen uit, wat een liefdevol geheel. Pieter en ik denken aan vroeger, werden wij ook zo liefdevol behandeld en aangesproken op de kleuterschool? We kunnen het ons niet herinneren, was het niet meer van: dat mag niet en dit mag wel. En dan met de armpjes over elkaar in je bankje zitten!

Wat is dit ontspannen, je krijgt zin om mee te doen. Lekker op je kniën, bezig zijn in de natuur. Naast opa tuinman die een heerlijke rust uitstraalt.

Pieter

Pieter geniet zelf ook intens. Hoe komt hij hier terecht? Hij groeide op in Amsterdam en kreeg als kind een vierkante meter toebedeeld van de tuin van het gezin. Daar rommelde hij wat, vond het leuk. Op zondag ging de familie naar het Amsterdamse Bos, waar ze steevast verdwaalden. Misschien bewust de bedoeling, want zo leerde je toch wat van de natuur kennen. Achteraf zegt Pieter dat de liefde voor buiten toen al ontstond, spelenderwijs van zijn vader geleerd. Het bio-dynamisch tuinieren kwam later op zijn pad, ook leerde hij vogels beluisteren door al dat buiten zijn. De nachtegaal onderscheidt hij feilloos van andere vogels.

In 1995 kwam Pieter als tuinman terecht bij het Rudolf Steiner Verpleeghuis en ging er niet meer weg. Inmiddels is hij alweer jaren met pensioen, maar het tuinieren heeft hij nooit los kunnen laten. Door zijn activiteiten in de groencommissie van de wijkvereniging Duttendel & Wittebrug ging hij meedenken met het plan 'groene schoolplein' van de Vrije School aan de Abbenbroekweg. En zo ging hij aan de slag met de peuters, die hij spelenderwijs leert wat er in de natuur zoal te vinden is. En ook spelenderwijs probeert vertrouwen te geven in wat ze doen, zelfs een snoeischaar durven ze aan!

Als u deze Gazet leest – eind augustus – is het voor de peuters al bijna weer tijd om na de vakantie naar de Vrije Schoolklas te gaan. Er is 1 iemand die zich daar in ieder geval weer op verheugt en dat is Pieter. Maar ook vele peuters zullen vast weer zin hebben om met opa Pieter tuinman 'onkruidjes' te wieden.

Eeke Crabbendam